

ALÁZAT

2013. március 31.

– Jim Sanders tanításának élőben elhangzott nyersfordítású szövege belső használatra –

Köszöntsük a szomszédunkat ezen a gyönyörű húsvéti ünnepen. Kovácsik Melissza (aki december 19-én született) felajánlása történt az Úrnak, és áldást mondott rá és családjára főpásztorunk.

Úrvacsora vételére kerül sor. Hatalmas kegyelmében állunk itt az Úrnak. Köszönjük! Hálákat adunk, csodálatos, hogy pont a mai napon emlékezhetünk a húsvéti ünnepről. Emlékezhetünk arról a szent, *megtört testről*, hogy az Ő sebeivel *meggyógyulhattunk*. Úgy elcsúfított és roncsoltatott a teste, hogy nem lehetett ráismerni. Összezúzatott az Ő teste *miértünk*. Erre emlékezünk most.

Hálákat adunk Istennek, úgy vesszük ezt a kenyeret magunkhoz, hogy közben emlékezzünk rá, hogy az Ő szent *sebeivel meggyógyultunk*, mert ezek a sebek értünk ejtettek a drága Bárány testén. Jézus tanította, hogy ezt tegyétek az én emlékezetemre. Most a kenyérből úgy részesedünk, hogy *Őreá emlékezünk*, hogy ezt Ő megcselekedte. Köszönjük drága Úr Jézus. Ámen.

Ugyanezen az éjszakán, Jézus vette a poharat, miután vacsorált, és azt mondta, hogy ezt igyátok, ez az én vérem, az *Újszövetség vére*, mely tiérettetek ontatott. Mi Ővele együtt *meghaltunk*. Ővele együtt *feltámadtunk*. Jogot kaptunk arra, hogy *Isten családjába* tartozhatunk, csupán az által, ha elfogadjuk, hogy ezt Ő értünk elvégezte. Kiontotta értünk a véré. *Értünk* ontotta véré! Erre emlékezve részesedünk a borból, és vesszük magunkhoz, a szent vért. Az Úr Jézus Krisztus véré. Ámen.

Köszönjük a gyönyörű dicséretet. Áldott legyen az Úr neve.

A Filippi levélre szeretném, ha hajtánátok velem. Itt fogunk Igéket olvasni. A mai napon a *feltámadást* ünnepeljük. Hogy pontosan mikor volt az Ő feltámadása? A múlt szerdán történt, de részleteit most nem említjük ennek, de ma ünnepeljük és ez így rendjén van.

A következő hetekben el fogom kezdeni a *hatalomról* szóló tanításokat. Fogok utalni a tanításokban olyan beszámolókra, akik a mennybe elragadtattak és visszajöttek. Egyrészt tudnunk kell azt, hogy *hatalmunk van*, másrészt azt kell tudnunk, hogy milyen időkben élünk. A *Gyülekezeti időkorszak végét* éljük. Tehát nem a világ végét éljük, hanem a Gyülekezeti időkorszak végére érkezünk lassan.

A *három ég* közül, amiről lehet a könyvekben olvasni, hogy három különböző eget különböztetünk meg. A második égben a démonikus seregekről említést tesz az illető, hogy milyen látást kapott.

Ha az illető magát odaszánja egy *démonikus* munkára, akkor ahhoz hasonlítható a folyamat, mint amikor a *legyek rajokban* meglepnek valakit. Olyan csapatostul jönnek utána a többiek. Lehet, hogy egész várost megszállnak, vagy embereket.

Észak-Koreában például ez történik most. A hírekben nincs erről említés, de a tegnapi napon a 46. Zsoltár 9. versét adta az Úr. Ő az, aki megtöri a *háborúknak* az erejét a földön. Ez alapján imádkoztunk, és úgy tekintünk rá, hogy *megtört* ez az erő.

Úgyhogy ettől kezdve csak köszönnöd kell az Úrnak, hogy ott békesség van. Nagy figyelmeztetések elhangzottak. Az a fiatalember, tele ördöggel, nagyon fiatal. De hogy is működnek ezek az ellenséges erők, az utolsó időkben?

FILIPPI 2,5–7.

5. Annakokáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is,

6. Aki, mikor Istennek formájában volt, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy Ő az Istennel egyenlő,

7. Hanem Önmagát megüresítette, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlónak lett;

A mai napon az Úr munkájáról, hogy Ő mit is tett értünk, az *alázat* vonatkozásában fogunk szólni. Mert amit Ő értünk tett, és amit elvégzett értünk, ahhoz szükség volt arra, hogy *alázattal teljes* legyen Isten felé. Az alázatnak az *ellentétje* pedig a *kevélység*, a kevélységnek pedig a vége mindig *pusztulás*.

A kevélység arra is képes, hogy *elrontson* kapcsolatokat vagy kapcsolatokat *nyomás alatt* tartson. Feszültség alatt. Nem lehetséges az ilyen nehéz helyzetekben alázat nélkül felépíteni, helyreállítani a dolgokat. Nem lehet *semmivel helyettesíteni* ezt az alázatot, például édességgel, cukorkával sem lehet. Semmi nem léphet a helyébe, semmi nem képes azt helyettesíteni.

Ha egy *kapcsolatot* helyre szeretnénk hozni, akkor valamelyik félnek el kell indulni ezen az úton, alázatot kell *ölnie* magára. Ehhez az is szükséges, hogy az ember önmagát is tekintse. Magunkra úgy kell tekinteni, hogy *belássuk*, hogy tévedtünk, hogy hibáztunk, és így odaállni a másik elé és azt bevallani.

Úgy gondolja ugyanis az ember, ha magát így megalázza, akkor ezzel csak a saját gyengeségét mutatja ki. Főleg a fiatalabbak gondolják ezt. Fiatal korban arra is sor került, hogy ilyenkor fizikális harcokba, bunyókba keveredtünk, mert nem volt hajlandó egyik fél sem megtenni, és harc lett a vége. Verekedés.

Az egyik vidéki buszon, amin közlekedtünk naponta, ott mindennaposak voltak ezek a verekedések. Az alázattal teljesség az *erőre utal*, hogy volt erő megtenni, nem arra, hogy gyenge voltál. Legpontosabb *önbecsülésedet* mutatja, hogyha képes vagy belátni, hogy te tévedtél, és azt őszintén megvallod.

Vannak idők, amikor nem akarjuk ezt megtenni, mert úgy gondoljuk, hogy ezzel csak a gyengeségeinket mutatnánk ki a másik felé. Pont az ellenkezője az igaz, mert ez az *erőnknek* a felmutatását jelenti. Tudok olyan esetről, hogy a pásztor az egész gyülekezete előtt a pulpitusról nyíltan *bevallotta*, hogy ezt és ezt a tévedést tette. Tévedett.

Kettő közül az egyiket név szerint személyesen is ismertem, és *nem szégyellte* azt, hogyha meg kellett vallania, hogy tévedett. – Az én hibám! Nem szégyellte ezt bevallani, és ezzel az *alázat*ot mutatta ki az életén. Az *alázat* egy biblikus szó, és Isten emberei, ahogy *növekednek* Isten Igéjében, látjuk ezt a karaktert rajtuk.

Sok-sok évvel ezelőtt, volt két orosz hajó. Az előírányzott útvonal alapján, hogyha úgy folytatják az útjukat, akkor egymásnak ütköznek. Kijelezte a műszer, hogy ütközés várható. Mégsem akart egyik sem szabad utat engedni a másiknak, kitérni.

Végén addig *kevélykedtek*, míg túl késő lett és összeütköztek. Százával kerültek az emberek a jéghideg vízbe és megfagytak. Kitérhetett volna, de *nem tette* meg, mert az emberi jellemzőire nem az alázat, hanem a *kevélység* volt a jellemző. Egyik sem adta meg a szabad utat a másiknak és így ütközés lett a vége.

PÉLDABESZÉDEK 16,18.

18. A pusztulás előtt kevélység jár, és a bukás előtt felfuvalkodott szellem.

Message Biblia így mondja: *Először jön a kevélység, azután az összeütközés.* Minél nagyobb az egója az illetőnek, annál nagyobb a zuhanás. Annál nagyobb a kevélység, annál nagyobb esik az illető.

A kevélység, ha az ember életében ott van, akkor nem hajlandó másnak utat engedni, és ütközés és összetörés lesz a vége. Ha egy kapcsolat így darabokra törik, akkor ez nem egy boldog dolog, de ha valamelyik hajlandó *alázattal* lenni a másik felé, az olyan, mint a *friss levegő*, a megújulás. *Élet lehelete* egy haldokló helyzetre.

PÉLDABESZÉD 13,10.

10. Csak háborúság lesz a kevélységből: azoknál pedig, akik a tanácsot beveszik, bölcsesség van.

A kevélység az *szakadásokhoz* vezet, és pusztító eredményeket hoz.

A kevélység állandó veszekedéseket szít. – mondja az egyik fordítás.

A bölcsesség pedig azoknál találta meg, akik *befogadják* a tanácsot.

Az *alázattal* teljes személy az egyben egy *bölcs* személy, mert hajlandó a tanácsot befogadni. A *kevély* az mindig *ellentmond* és visszautasít, mindegy, hogy milyen módon próbálod meggyőzni.

Vegyünk egy *házasságot*, ahol egyik sem hajlandó megadni magát a másiknak. Semmi nem tudja helyettesíteni az alázatot egy olyan helyzetben, ahol gyógyulásra van szükség. Amint az egyik fél *alázattal* közeledik, akkor indul meg a *felépülés* folyamata.

Ha két kevély csak egymás ellen továbbra is *kevélykedik* – egy barátságban, vagy egy házasságban, vagy egy munkahelyi szituációban –, addig *romlik* a helyzet, míg a végén már tényleg nem lesz megoldás.

A kevélység visszatartja az embert, hogy bizonyos dolgokat *ne tudjon kimondani*. Például azt, hogy: – De sajnálom, hogy én tévedtem ebben, az én hibám! Kérlek, bocsáss meg! A kevélység *megtagadja*, hogy ő legyen az első, aki ezt kimondja.

Ha egyik se teszi meg ezt első helyen, akkor a *konfliktus* tovább ágaskodik, és a kapcsolat pedig még inkább megsérül. Valaki kérdezheti, hogy akkor megengedjük, hogy a másik csak szabadon eltaposson minket? Nem erről van szó.

Lehet, hogy egy félreértés volt kettőtök között például. Lehet, hogy a másik tényleg tévedett, de ha mégis úgy közelítesz, hogy *te kéred* az ő engedelmét, hogy bocsásson meg, ez fog segíteni a *helyreállításban*.

Vannak olyanok, akik úgy gondolják, hogy ők annyira szuper keresztények és szellemiek, hogy nem is kell közeledniük senkihez. A szellemiségüket teljesen megélhetik otthon, gondolják. De ha úgy gondolják, hogy úgy járnak szeretetben, hogy közben nincs *megpróbálva* ez a *szeretetben járásuk*, mert mindig otthon vannak, akkor nem annyira szellemiek, mint gondolták.

Mondhatja, hogy én alázatos vagyok az Úr előtt, de velem ne kezdjél ki. Én szeretem az Urat, az Úrért bármit megteszek, de téged nem akarlak többé látni. Ez az alázatunk az Úr felé, amit hangoztatunk, nem jó semmire, nem tetszik az Úrnak sem, mert *nem jelentjük meg* az emberi kapcsolatainkban.

Mondhatjuk az illetőre, hogy egy képmutató. Megalázzuk magunkat Isten előtt, de ha az Ő népe előtt nem vagyunk ilyen alázatosak, akkor az a dolog nem használ nekünk, nem jó semmire.

Itt húsvétkor, nézzük meg ezt a csodálatos mennyei képet. Jézus, Isten teljes kifejeződése volt az emberiség felé. Megmutatta magát. Istennek *pontos képmása* volt Jézus itt a földön, magára öltve ezt a *mennyei alázatot*.

A kezdetekben, Ő maga is Istenként volt, és levetette ezt az isteni mivoltát, és *alázattal jött* a földre. Tudjuk, hogy Ő is Isten volt, hiszen részt vett a teremtésben, az írott Ige és az élő Igeként. Amikor Isten mondta, hogy legyen világosság, ez a cselekedet Jézus volt, az Ige.

Ezért mondja a Biblia, hogy minden *Ő általa lett*, és mindenekben jelen van. Amikor Jézus a földön járt, akkor példaként *megmutatta* nekünk, hogy milyen is az *alázatosság* valójában. Az emberiségért jött a földre, hogy *megváltsa* az emberiséget, mert Isten úgy szerette e világot.

Jézusnak megvolt egy bizonyosfajta *gondolkodásmódja*, de ezt a mennyből hozta magával. Ő mindig is úgy gondolkodott. Ő nem úgy jött a földre, hogy itt a földön változásokat kellett eszközölnie. Biblia írja, hogy nekünk is megvan a *Krisztus értelme*, bennünk.

Ez pedig azért van, mert Isten a törvényeit beleírja a *szívünkbe*, és az *elménkbe* helyezi el azokat. Ezért Krisztus elméje, értelme a miénk, mondja a Biblia. És a Krisztus *megigazultsága* a miénk, amikor újjászülettünk, megkaptuk.

Aztán megkapjuk a *Szent Szellemet* is a bensőnkbe, és így lesz a dicsőségnek ama reménysége bennetek, azaz *bennünk*. Istennek a természete, az Ő tulajdonsága, *jellemvonásai* kerülnek belénk, mikor mi *újjászülettünk*.

Amikor Jézust látjuk, akkor számunkra is tudatosítani kell, hogy nem lehetetlen számunkra, hogy *ugyanígy gondolkodjunk*, mint ahogy Ő tette. Azért, mert az Ő *természete* megvan bennünk. Látjuk, hogy milyen indulat volt, milyen *értelem* volt Krisztusban.

FILIPPI 2,5.

5. Annakokáért az az indulat [az az értelem] legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is,

A lényeg, amit látnunk kell, hogy Jézus pontosan tudta, hogy miként gondolkodjon *saját magáról*. Ugyanígy neked is, tudnod kell, hogy miként tekints önmagadra, miként *gondolkodj magadról*. Egy magyarázatot nézzünk itt, hogy milyen módon tekintett Jézus magára.

RÓMA 12,16.

16. Egymás iránt ugyanazon indulattal legyetek; ne kevélykedjetek, hanem az alázatosakhoz szabjátok magatokat. Ne legyetek bölcsek ti magatokban.

Ugyanazzal az *értelemmel*, indulattal legyetek egymás iránt, és ne kevélykedjete a dolgokkal, hanem az *alázatosokkal* legyetek, és a saját véleményetekben ne bölcsekedjete. Ne nézegess túl sokat a tükörbe! – ez ezt jelenti viccesen.

Tehát ez utasítást ad arra nekünk, hogy miként *viszonyuljunk* mindenkihez. Nem mondja, hogy a gazdag távozzon el a szegénytől. Nem mondja, hogy az iskolázott maradjon távol attól, akinek nincs iskolája. Azt mondja inkább, hogy az *alázatosokkal vegyéték körbe* magatokat.

Jézus pontosan szólva, a *bűnösökért* jött, hogy meghaljon. Ez Isten maga volt, a Teremtő, aki ember formájában eljött, hogy a teremtményéért *meghaljon*. Az alázatosság azt fogja hozni, hogy megfelelő módon tudjuk magunkat megmérni és *értékelni*.

Jézusnak is megvolt az a látása, ahogy saját *magáról vélekedett*. Helyesen becsülte fel az önértékeit. Ez azt jelenti, hogy ezt mi is ugyanígy megtehetjük. Helyesen tekintsünk az *önértékeinkre*.

FILIPPI 2,6. AMPLIFIED

6. Aki, bár lényegében egy volt Istennel, és Istennek formájában volt (rendelkezve mindazon tulajdonságok teljességével, amelyek Istent Istenné teszik), nem tekintette ezt az Istennel való egyenlőséget, egyenértékűséget úgy, mint amihez buzgón, hevesen ragaszkodnia kellene, amibe kapaszkodnia kellene, vagy amit meg kellene, vissza kellene tartania.

Jézus, tehát Isten lévén, része volt a *teremtésben*, és megvolt a *státusza* Istennél. *Nem ragaszkodott* ehhez mégsem, nem tartotta magának meg. Ezért nekünk ugyanígy magunkat olyan helyre kell hoznunk a szívünkben, hogy a másik felé képesek legyünk *megnyitni* a szívünket.

Ha *nem ragaszkodunk* a saját jogainkhoz, vagy amiről úgy gondoljuk, hogy az a minket illető jogok, meg fogja *lágýtani*, puhítani a szívünket, és így jobban fogjuk tudni érezni a másik szívét.

Más szóval, vannak *választási lehetőségeink* bizonyos helyzetekben. Mondhatja valaki, hogy jogom van ahhoz, hogy a sérelmeimet hordozzam, ha a másik jól beolvasott például neked, amikor a hústestből részesített a másik. (Az olaszok azt hiszem így mondják.) Tehát tudod, miről van szó, ez a lényeg.

Akkor ragaszkodsz hozzá, hogy te majd jól visszafizetsz ezért, bosszút állsz. Meg is tervezed, hogy ez miként lesz. Majd ha már úgy érzem, hogy egálba kerültünk, és visszafizettem, akkor jön majd ez az alázat dolog.

Amikor ez a világosság hozzánk jön, az *üdvösség*, akkor az biztosít számunkra *képességet* arra, hogy egy *új úton* járjunk. Hogy egy új kezdetet kezdjünk az életünkben. Egy másfajta módon kezdjünk el *gondolkodni*.

Jézus azt mondta magában, hogy nem fogok az isteni jogaimhoz ragaszkodni, hanem *alázatteljes* leszek, és felvállalom a halált, hogy meghaljak a bűnösökért. Jézus miért nem így vélekedett: én teremtettem őket, miért kellene nekem az isteni mivoltomat letenni? Eltörölöm őket, és majd teremtek másikat.

Ha így gondolkodott volna, akkor mi már nem lennénk itt. Ha Ő ragaszkodott volna a saját jogaihoz, akkor egy *teljesen új* teremtetést hozhatott volna létre. A régít eltörölhette volna, és akkor már nem lennénk itt.

De mivel Ő megalázta magát, és *alázattal teljesen* ezt megcselekedte, tudod-e, hogy ma ki a *legbefolyásosabb* személy a köreidben? Nem Michael Jackson és nem Elvis Presley, hanem Jézus! Ha a saját jogaihoz ragaszkodott volna, akkor mi már nem lehetnénk ennek a befolyásos embernek a *hatalmában*. Amikor mi a *saját jogainkhoz* ragaszkodunk, akkor ehhez hasonlóan a kihatásaink, a befolyásos *képességeink csökkennek*.

A 69. Zsoltár 7. versét hozta az Úr a múlt héten, ami vonatkozik ránk. Mindannyiunkra, akik ezt a hosszú utat választottuk Magyarországon, hogy az *igazságot hirdetjük*. Így szól ez.

ZSOLTÁROK 69,7.

7. Mert Teéretted viselek gyalázatot, és szégyen borítja az én orcámat.

RÓMA 12,17. 19.

17. Senkinek gonoszért gonosszal ne fizessetek. A tisztességre gondotok legyen minden ember előtt.

19. Magatokért bosszút ne álljatok szerelmeseim, hanem adjatok helyet ama haragnak; mert meg van írva: Enyém a bosszúállás, én megfizetek, ezt mondja az Úr.

És Ő *hétszeresen* fizet meg! A 79. Zsoltár 12. versét naponta *megvallom*, hogy hétszeresen fizet vissza az ellenségeink kebelébe a gyalázatot, amellyel minket illettek. Ezért, ha éhez a te ellenséged, adj ennie, ha szomjúhozik, adj innia, mert ha ezt teszed, *eleven szent* gyűjtesz az Ő fejére. Ne győztesse le a gonosztól, hanem a gonoszt *jóval győzd le*.

Az Úr maga fog bosszút állni értünk és visszafizetni. Ő ebben oly kiváló munkát végez majd és neked nem szabad benne örvendezned. Vannak helyzetek, amikor nekünk kell megtenni az első lépést, *alázatot* ölteni magunkra és megtenni ezt, s akkor ezáltal növekszik a mi *tekintélyünk*.

Ha viszont azt határozzuk, hogy nem fogok megbocsátani az illetőnek, akkor azt veszed majd észre, hogy egyre *kevesebben* lesznek az illető környezetében, és egyre *kisebb* a ráhatása a másokra. Az *alázatosnak* pedig nagyobb és *nagyobb* a szava és a *tekintélye*. Ahogy Jézus tette, hogy úgy határozott, hogy az isteni mivoltát leteszi, félreteszi és nem él vele.

FILIPPI 2,7.

7. Hanem Önmagát megüresítette, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lett;

Ő volt az emberiség Teremtője. Nem kellett volna neki ezt tenni, mégis úgy határozott, hogy az *isteni mivoltát leteszi*. Vannak idők, amikor neked van igazad és a másik tévedett. Mégis úgy határozatsz, hogy *alázatos* leszel és megkérded magadtól, hogy most mégis mi a legfontosabb: kiderüljön, hogy ugye én megmondtam, nekem van igazam?

Az emberek ilyenkor azért mondják meg a magukét, mert azt hiszik, hogy az a fontos. De mi nem akarjuk, hogy az emberek elkárhozzanak. Az számít, hogy képesek legyünk a többiek *megtanítani* erre [az üdvösségre vezető lépéseire].

Istennek az számít, ahogy Jézus Péternek is mondta, hogy *legeltesd* az én nyájamat, tanítsd őket. Istennek megvannak a *tervei* az életünkre. Jézusnak az számított, hogy *elvégezze* ezt a feladatát, hogy *megváltsa* az emberiséget.

Egyszerű bűnösök voltunk csak, mégis Jézusnak olyan *fontos volt*, hogy elvégezze ezt, hogy letegye az isteni mivoltát, emberek közé jöjjön, ember formában és *megváltsa* az emberiséget.

Mi az, ami számít a te életedben? Megengedhetjük-e magunknak, hogy ebben a viszálykodós környezetben, hangulatban éljük le az egész életünket? A *viszálykodás* azt hozza majd, hogy az összes *örömtől megfoszt* téged az életben.

Milyen kihatással lesz azokra, akikkel együtt élsz, a környezetedre? Nem mondhatod, hogy nem törődsz vele, hogy mi lesz velük? Amikor így viselkedsz, az rád is kihatással lesz, fizikális kihatással lesz rád. Nem a fizikai fenytésre utalok most, mert van, aki erre gondolna, szó nincs erről. Tehát nem a testi fenytésekről van most szó.

Jézus még azt is megengedte, hogy a bűnös a kezével érintse, és hogy *megverjék* Őt. Azok, akik velünk, a környezetünkben vannak, hogy azok velünk mennyire nem kedvesek például. Jönnek hozzánk és panaszkodnak, hogy az illetőt nem kedvelem, az illetőt nem szeretem, és ahogy hozzám beszélt, ahogy velem beszélt, az egyáltalán nem volt szívélyes.

De ha ennek hangot adsz, helyette javaslom, hogy inkább *alázattal* legyél, nem tudod, hogy az illetőnek milyen napja volt aznap, hogy így szólt hozzád. Legyél alázattal és próbáld meg *helyrehozni* azt a helyzetet. Nálunk van egy bölcs mondás erre, hogy az egyik fűleden be, a másikon ki, tehát ne rágódj rajta. Engedd el.

Ha az ember egy katonai egyetemre jár, akkor meg kell tanulnia ezt, hogy hogyan kell ezt tenni. Most az unokám kapja ugyanezt a kiképzést. Ő is megtanulta, hogy hogyan kell ezt tenni, az egyik fűlén be, a másikon ki. Akik nem tudták ezt megtenni, azok az első évben már kimaradtak, kiestek ostoba dolgokon.

Ez egy kiképzés, egy nagyon jó kiképzés az embernek. Tehát az érzéseidet ne a válladon hordjad. Még egy pár dolog, ami segít majd neked, ha elmondom. Fogadd el a *tanácsokat* másoktól.

PÉLDABESZÉD 11,14.

14. Ahol nincs vezetés, elvész a nép; a megtartás pedig sok tanácsos által van.

1. pont: Van, amikor *Istentől* veszünk vezetést, más helyzetekben pedig a tanács eljuthat hozzánk *mások* által. Ha sok tanácsost meghallgatsz, abban ott lesz a *biztonság*, hogy mit tegyél.

Ha van például egy rossz megtapasztalás, az illető mindenét elvesztette egy befektetésben, minden elúszott. Láttam ezt sokaknál, hogy ez megtörtént. Más országokban is megtörténik, ugyanaz az ördög teszi ezt velünk.

2. pont: Ami segít neked majd, hogy *ismert be*, ha te tévedtél. A kevélység az, aki azon lovagol, hogy kinek van igaza. Az *alázatosság* pedig azzal foglalkozik, hogy mi az *igaz megoldás*?

A helyzetet foglalja, az emberekkel törődik. És nem azon lovagol, hogy nekem van igazam, és te vagy a hibás mindenben, hanem inkább a *helyzetet* próbálja megoldani.

3. pont: És ha te sérted meg a másikat, *ismerd be*, hogy te voltál a hibás. Olyan módon vegyél magadra *békülést*, mint mikor egy ünnepség vagy egy születésnap jön.

A 21. születésnapján Nathan fiam egész nap várta, hogy felhívjam. Neki nagyon fontos volt, én meg már arra sem emlékszem, hogy azon a napon mivel foglalkoztam, de nem tudatosult bennem, hogy aznap van a születésnapja.

De ezen is túltette magát, és most örömmel mondom nektek, hogy a bibliaiskolájának az első szemeszterét elvégezte sikeresen. Három szemesztere van még hátra, és azokat is örömmel fogja elvégezni.

Az ördög arra is képes, hogy az emberek *ne úgy vegyék*, amit mondasz, amilyen szándékkal te mondasz. Vagy esetleg *véletlenül* tényleg mondasz valami sértőt vagy bántót. Nem akartad úgy mondani, de mégis úgy jött elő és a másikat megbántottad. Azonnal *igazítsd ki* magad, hogy ne legyen bántás belőle. Azonnal *kérjél bocsánatot*, hogy nem így akartam mondani, nem jól fogalmaztam.

A *kevélységnek* meg kell *halni* benned – ez egy idézet –, vagy a menny nem képes élni benned. Az egész ott kezdődik, hogy *újra kell születnünk*. A kevély ember úgy gondolja, hogy saját magát is képes üdvözíteni.

Olyan csuda jó életet élek, olyan tökéletes vagyok, hogy ebből én magam bejutok a mennyországba. Hát nagyon *tévedsz*, mert a „te megigazultságod” Istent annyira nem érdekli, mint minket a szennyes ruha.

Úgy kell odamenni Őélé, mint amilyenek éppen pontosan vagyunk. És a legrosszabb az egészben, mikor magunkat próbáljuk önerőből megigazítani. A mi keresztény cselekedeteinkkel kevélykedünk. Az olyan, mint a szennyes ruha Isten szemében. Vagyis *alázattal* legyünk.

Ha a *kevélység meghal* bennünk, akkor fogjuk azt mondani, hogy *szükségünk van Jézusra!* És valóban szükségünk van rá, és Ő nagyon sok mindent el fog végezni értünk, ha *megengedjük*. Isten irgalmára van szüksége mindannyiunknak.

4. pont: Akkor *se kritizáld* a másikat, ha neked van igazad.

Mennyire örömteljes dolog az, amikor kiderül, hogy nekünk van igazunk. Ugye megmondtam neked előre.

PÉLDABESZÉDEK 16,19.

19. Jobb alázatos szellemmel lenni a szelídekkel, mint zsákmányon osztozni a kevélyekkel.

Úgy gondoljuk, hogy ahogy mi vélekedünk egy dologról, az nem is fontos. De fontos! De még ennél is fontosabb, hogy *alázattal* vélekedjünk magunkról, és arról a helyzetről. Ha *elragadtatunk*, egyetlen dolgot viszünk magunkkal, a *kapcsolatainkat*. Semmit nem viszünk magunkkal az anyagi dolgokból. Semmi mást. Semmi más nem jön velünk.

Egyet tapasztaltam annak idején, amikor a munkahelyemen dolgoztam. Az emberek arra törekedtek, hogy akik ott voltak fölöttük, azokat lehozzák a saját szintjükre. De azon nem munkálkodtak, hogy azokat, akik alacsonyabb szinten vannak, azokat felhozzák az ő szintjükre.

Egy alázattal teljes szívű ember *kerülni* fogja ezeket a *szélsőségeket*, hogy ne hívják fel a figyelmet ezekre. Mert az *alázat* örömmel fogja azt látni, hogyha valaki, egy lejjebb levő szintről el kezd *felemelkedni*, és szintre jön veled, amennyire a szavai és a tulajdonságai engedik.

A felsőbbrendűségében is el kell, hogy ismerje a másikat és minden tiszteletet, elismerést meg kell adni a másinak. Egy *egyensúlyt* kell ebben teremteni a bölcsesség által, és alázattal

képes az ember lemenni egy lejjebb lévő szintre, és ott hangot találni azokkal, akikkel. Az *alázatnak* része, hogy kifejezzük az *együttérzésünket*, és a tiszteletünket kinyilvánítjuk feléjük.

Aztán meg kell tanulnunk azt is, hogy azt a *hatalmat*, amit az Úr Jézus Krisztus adott nekünk, azt is *tiszteljük*. Ez az a nap, amikor ez a világosság, ami most elhangzott, rávetítődik valamire, amiben úgy érzed, hogy meg kell változnod, ez a napja annak, hogy meg fogsz változni. Helyzetek fognak *megváltozni* az életedben, gyarapodás fog előjönni, az Úr gyarapodása. És megalázzuk magunkat, jó értelemben, *alázatot öltvén* magunkra.

Nagyon jókor jött ez az üzenet, mert a legkedvesebb üzeneteim a *hit-* és a *hatalom-tanításokban* lévő igazságok. Foglalkoznunk kell fejedelemségekkel, hatalmasságokkal, a sötétség erejével, akkor a *hatalmi* helyünkön vagyunk teljes mértékben. Másrészt *alázattal* vagyunk az emberi kapcsolatainkban.

Mindannyian azt céloztuk meg, hogy a Szent Szellem *vezetését* követjük, a tőlünk telhető legjobb képességeink szerint. *Növekedni* fogunk, és egyre jobban fogunk ezekben a dolgokban megállni. Énekeljünk egy dalt az Úrnak.

Gyógyító kenet van a szívre például. A *gyógyító ajándékok* a Szent Szellemnek a *megnyilvánulásai*. Ezeket nem tudod elvégezni pénzhűségben, vagy ha a dicsőséget érinted. Akkor nem fognak jönni. De ha ezektől szabad vagy, akkor nagy dicsőségek és nagy jelek lesznek.

Az ember, akit említettem, aki a mennybe ment, mondja: volt ott egy terem, és mi volt ebben a helyiségben? Angyalok mentek ki-be. Emberi *szervek* voltak és *testrészek*. Szívek, karok, kezek, lábak, szemek, fülek, amit csak meg tudsz említeni.

Most már 46 év telt el, amióta ezt látta, azóta szolgálatban áll. Mivel ezt ott látta, megtanulta a szívében, hogyan kell ezeket a testrészeket *elfogadni az imádságban*. És amikor imádkozik a másikért, akkor *új szervek* kerülnek a testekbe.

A személy, akivel együtt tartózkodtam újjászületésem után – az ötvenes éveknek a nagy gyógyító kenetei voltak ezek –, elmondta az egyiknél a felsőkarból csak egy csont volt, az ingből kilógott. És ahogy imádkozott érte a szolgáló, lehetett látni, ahogy *kinövekszik* a karja és a keze. Tökéletesé lett. Ő a szemével látta ezt.

Tehát van egy ilyen *kenet*, és ebbe szeretnénk belelátni. *Alázatos* szellem kell hozzá, és *örvendezés* abban, amit az Úr tesz. Új szemek kerülnek a testekbe, tehát nem az, hogy meggyógyul, hanem egészen új teremtes.

Láttam egy embert, akinek nem volt szeme egyáltalán, és ezzel a nem létező szemével tökéletesen látott. Két üvegszeme volt csak, azzal volt kipótolva. Aki imádkozott érte, az nem tudta, csak megparancsolta, hogy *tökéletesen lásson*. Onnantól kezdve tökéletesen látott!

Houstonban láttam őt személyesen, mert ő egy nagy bizonyosság lett. Egy nagytermetű embert képzeljétek el. Kivette a két üvegszemét és *olvasott tökéletesen*. A tested képes arra, hogy *szervek nélkül is működjön* tökéletesen!

Hagin gyülekezetében volt, hogy *darabosra tört* az egyik hívőnek a karja. Apró szilánkokra tört a csontja, mégis tudott vele *tökéletesen írni*. De mivel a röntgenfelvételen még mindig kimutatható volt ez a szilánkos törés, a biztosító társaság fizetett neki. Mondták, hogy mi nem az alapján megyünk most, hogy tudsz írni, vagy nem, hanem amit a felvétel mutat.

Ezek a *jelek* és a *csodák*, amik az embert elcsodálkozásra bírják. Ennek az idejében vagyunk benne. Az üzenet, amit ma hallottatok, az nem véletlenül röpült el a fejünk felett, hanem az orrunkat *ne üssük bele* a viszálykodós helyzetekbe.

A kóbor kutyát megragadni a fülénél, olyasmi, mint mikor belemegyünk olyan helyzetbe, ami nem ránk vonatkozik. Mi fog történni? A harapás lesz a vége. Mert örülni fogsz, ha el tudod a fülét engedni. A magyar kutyának meg se lehet fogni a fülét. Hagyd békén. Ne legyél kevély fejű.

A *Krisztus elméje* a miénk, és azzal gondolkodjunk. Ugye, hogy erre készen állunk? Álljunk fel és imádjuk az Urat. Az Úr imádatában legyünk. Csodálatos a mai dicséret. A gyógyító sor előtt még egy gyönyörű dal következik, leszállnak az ajándékok, leszáll a kenet. Derék és a keresztsont környéke már most gyógyulás alatt van, a szemben gyógyító kenet van.

„Ráadás” a gyógyító sort követően: Hallelúja! Dicsőség az Úrnak. Ezt a közösséget kell megismernünk! Minden napon növekszünk benne.

Mikor bibliaiskolába jártam, hoztak oda egy pásztort hozzánk, úgy hívták, hogy Jours Grant. Nem volt ő soha gyógyító kenetben alkalmazva, mégis több mint száz gyógyító, híres szolgálat került ki az ő gyülekezetéből. Mert ott volt valami, amit az Úr meg tudott tanítani nekik a *gyógyító kenetből*.

Ahogy történik, ez csak egyszerűen magától indul. Ahogy Vicki Jamison mondta, egyik pillanatban még nem volt ez a *felkenetés*, a következő pillanatban pedig már megvolt, és mindenki meggyógyult. Sokatokat fog az Úr *használni*, még nem is tudjátok most.

Van, mikor ez elindul. Amikor az Úr ráteszi a lábát erre a gázpedálra, akkor beindul, és dicsérjük Őt érte. Olyan *helyen* kell lenni ehhez az Úrban, hogy az Úr képes legyen ott téged *használni*. Ez a hely, ha megvan, akkor ez elindul és megtörténik.

Ma *megáldalak* benneteket, az Úr Jézus Krisztus áldása van rajtatok! Megtörünk minden kötést az életetek felett, az ellenség minden erejét *megkötjük*, elátkozzuk a rákbetegséget, (ma gyógyító kenet van a rákbetegségre) eltávozik, és te meggyógyulsz. Mert a *kenet töri meg* az igát az életed felett!

Nagyon sok megszabadítás folyt a mai napon a fejben történő munkákra. Köszönjük ezt az Úrnak, a Jézus nevében!

A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.